

اعلامیه مطبوعاتی

نصرت اهل غز فريضه الهی بر عهده همه مسلمانان است؛ نه گروه خاصی!

(ترجمه)

شبکه افغانستان بالعربی در تاریخ ۲۰۲۵/۳/۲۴م سخنانی را نشر کرد که برادر مولوی عبدالحق حماد تحت عنوان "پیامی از افغانستان به حاکمان و رهبران عرب" قرائت نمود. وی در این پیام خطاب به آنان به‌خاطر موضع سستی‌آمیزشان در قبال مردم غزه و همراهی‌شان با رژیم یهود علیه آنان عتاب نمود. او گفت:

«و اما شما، ای حاکمان عرب! کسانی‌که دنیای دیگران را بر دین خود ترجیح دادید، از دشمن الله و دشمن خودتان پیروی کردید و در پی سراب صلح با کودککش‌ها و غاصبان سرزمین دوییدید، از الله درباره خودتان بترسید، از الله درباره امتتان بترسید، از الله درباره دینتان بترسید و به عقل و درایت بازگردید و اگر درک دارید، به سنگر حق برگردید. آیا نمی‌دانید پولی‌که در اختیار دشمن الله قرار می‌دهید، سوخت بمباران غزه است؟ آیا نمی‌بینید نفتتان به خون جاری در رگ‌های تانک‌های صهیونیستی بدل شده است؟

ای حاکمان عرب! دو میلیارد مسلمان از سکوتتان خشمگین‌اند، و این نشانه‌ای است از خشم الله بر شما که خدا نکند چنین باشد! شما باید رهبران امت باشید، ولی امت در دوران شما به ذلتی بی‌سابقه رسیده است! آیا زنان و کودکان غزه، خطرناک‌تر از صهیونیست‌ها هستند که دشمنان را بر برادران‌تان ترجیح می‌دهید؟! غزه در خون می‌غلطد و شما درها را می‌بندید و مردان را از یاری منع می‌کنید! اگر توان توقف این طاغوت را ندارید، حداقل مرزها را بگشایید و بگذارید آزادگان وظیفه‌شان را انجام دهند! آیا صدای فریاد زنان و کودکان غزه را نمی‌شنوید؟ آیا باور ندارید که الله همه آنچه در غزه می‌گذرد را می‌شنود و ثبت می‌کند و شما در روز قیامت درباره آن بازخواست خواهید شد؟ پس چرا بیدار نمی‌شوید و به یاری برادران تان بر نمی‌خیزید؟ آیا نمی‌بینید که این جنایتکار هر روز دامنه وحشی‌گری‌اش را گسترش می‌دهد، مانند سگی هار در همه جا پارس می‌کند و رهبری‌تان را به چالش می‌کشد؟ پس ای رهبران امت! دیگر منتظر چه هستید؟

در پاسخ به این پیام می‌گوییم: ای برادر ما، عبدالحق! تو به یقین می‌دانی همان‌گونه که امروز هر مسلمانی می‌داند که این حاکمان همان «روبیضه» هایی هستند که رسول الله صلی الله علیه وسلم در حدیث شریف توصیف فرموده اند:

«سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ سَنَوَاتٌ خَدَاعَاتٌ؛ يُصَدِّقُ فِيهَا الْكَاذِبُ وَيُكَذِّبُ فِيهَا الصَّادِقُ، وَيُؤْتَمَنُ فِيهَا الْخَائِنُ وَيُخَوَّنُ فِيهَا الْأَمِينُ، وَيَنْطَقُ فِيهَا

الرُّوْبِيضَةُ» قِيلَ: وَمَا الرُّوْبِيضَةُ؟ قَالَ: «الرَّجُلُ التَّافَهُ فِي أَمْرِ الْعَامَّةِ» (رواه أحمد وابن ماجه)

ترجمه: سال‌هایی (که در آن‌ها خدعه می‌شود) خواهد آمد، کاذب تصدیق و صادق تکذیب می‌شود، خائن امانت‌دار و امین خائن قلمداد می‌گردد. و رُوبیضات سخن‌گو می‌شوند. گفته شد: رُوبیضات چی کسانی هستند؟ فرمودند: سفیهان و بی‌خردانی که در امور عامه مردم صاحب نظر می‌گردند..

این حاکمان با کفر حکومت می‌کنند و با اسلام و مسلمانان دشمنی می‌ورزند. آنان مزدوران غرب‌اند و تنها وظیفه‌شان ضربه‌زدن به اسلام و مسلمانان و خدمت به منافع کفار استعمارگر و رژیم یهود است. از این‌رو، فراخواندن آن‌ها و درخواست یاری از ایشان همچون دمیدن در خاکستر است، مگر اینکه هدف رسوا کردن بیشتر آنان در برابر امت و فراهم ساختن زمینه برای سرنوشتی‌شان و عذر داشتن در برابر پروردگارمان باشد؛ چنان‌که الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُم وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ [اعراف: 164]

ترجمه: و (به یاد یهودیان بی‌باور) هنگامی را که گروهی از (صلحای اسلاف) ایشان (که همچون دیگران نافرمانی و بزهکاری نمی‌کردند) به کسانی می‌گفتند (که سرکشان و گناهکاران را پند می‌دانند و موعظه می‌کردند): چرا مردمانی را پند می‌دهید که الله آنان را (به سبب کفر و معاصی، در دنیا) نابود می‌کند یا (در آخرت) عذاب شدیدی خواهد داد؟ (مگر نمی‌دانید که پند و اندرز در اینان تأثیری ندارد و نرود میخ آهنین در سنگ؟) می‌گفتند: (ما به وظیفه خود که امر به معروف و نهی از منکر است عمل می‌کنیم) تا در پیشگاه پروردگار تان معذور بوده (و رفع مسئولیت از خویشان کرده باشیم) و شاید هم (این بیچارگان از گناه باز ایستند و نور ایمان زوایای درویشان را روشن سازد و راه تقوا و پرهیزگاری در پیش گیرند).

سرزمین مبارک فلسطین، زمین خراجی است که مالکیت آن متعلق به تمام امت اسلامی است، نه فقط اهل فلسطین؛ پس چگونه ممکن است مسئولیت آن بر دوش حاکمان ترسو، مزدور و خائن باشد؟! این قضیه‌ی امت اسلامی است؛ چه عرب و چه عجم و هیچ‌کس، چه نزدیک و چه دور، حق ندارد در آن با آنان به منازعه برخیزد. همان‌گونه که حرمین شریفین مکه و مدینه ملک شخصی حاکمان آل سعود نیست؛ بلکه از

آن امت اسلامی است. مسجد اقصی نیز چنین است و هیچکس حق ندارد ادعای مالکیت یا قیمومت بر آن داشته باشد. این مکان مقدس، امانتی است بر گردن هر مسلمانی که بر روی این زمین زندگی می‌کند.

اما پیام تو، ای برادر عبدالحق، به اهل غزه که گفتی: «بدانید که شما تنها نیستید و برادران تان در افغانستان هم‌صدا و هم‌دل با شما هستند؛ نه شما را فراموش کرده‌ایم و نه از دعای‌مان بیرون رفته‌اید؛ هیچ گاه گامی برنداشتید یا وادی را طی نکردید یا در سنگری پناه نگرفتید، جز آنکه ما با دل‌ها و جان‌ها و زبان‌های‌مان هم‌راست‌تان بودیم. عذر ما را بازداشت و مرزها ما را اسیر کرد؛ ولی دعای ما، تیرهایی است در دل شب...»

آیا تنها با تألم و ناراحتی برای درد برادرانت و دعایی که برایشان می‌کنی، آن‌ها را یاری می‌دهی، در حالی‌که هواپیماهای یهودی بر سرشان بمب می‌ریزند؟! گریه و اندوه تو چه سودی برای کسی دارد که زیر آوار جان می‌دهد؟! چه تفاوتی است میان تو و میلیون‌ها نفری که در پایتخت‌های غربی علیه جنایات یهود اعتراض کردند، ولی کارشان به همان ابراز همدردی و محکوم‌سازی بسنده شد؟! بسنده کردن به دعا برای برآوردن نیازها، از جمله نصرت برادران‌مان در غزه، توکل است، نه توکل بر الله و این برخلاف سنت الهی است که دستور به گرفتن اسباب نصرت داده؛ چنان‌که از قول «شعبی» نقل شده: «با دعای خود (برای درمان)، چیزی از قطران هم بیفزای!».

و نیز گفتی، ای برادر عبدالحق: «عذر ما ما را بازداشت و مرزها ما را اسیر کرد...» آیا این عذر نزد پروردگار جهانیان پذیرفته خواهد شد، آن هنگام که درباره کوتاهی‌تان در یاری برادران تان که الله درباره آنان فرموده:

﴿وَإِنْ اسْتَنْصَرَوْكُمُ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ [انفال: ۷۲]

ترجمه: اگر (مؤمنان از دست ظلم و جور دیگران) به سبب دین‌شان از شما کمک و یاری خواستند، کمک و یاری بر شما واجب است.

مورد پرسش قرار گیرید؟! آیا حقیقتاً مرزها شما را از یاری باز می‌دارند؟! پس چرا همین مرزها نتوانستند مانع همه مجاهدانی شوند که طی دهه‌های گذشته برای یاری شما در برابر دشمن‌تان، شوروی و آمریکا آمدند؟! آیا مجاهدان عرب، که بسیاری‌شان از اهل فلسطین بودند و دوشادوش شما با دشمن جنگیدند و تا پیروزی هم‌راست‌ان بودند، فراموش شده‌اند؟! مرزها نتوانستند جلو آنان را بگیرند؛ زیرا نیت‌شان در جهاد صادق بود. همچنین اگر نیت شما در افغانستان برای یاری برادران تان در غزه صادق باشد، این مرزها برای شما نیز مانع نخواهد بود. پس از الله بترسید و در حق برادران تان صادق باشید و آنان را یاری دهید، چنان‌که آنان پیش از این شما را یاری دادند.

و در پایان، ای برادر عبدالحق! شایسته‌تر آن بود که پیام خود را به مجاهدان طالبان در افغانستان می‌فرستادی؛ نه به حاکمان عرب. چرا که این «روییضه‌ها» موضع خود را مشخص کرده‌اند و با دشمنان امت و اهل غزه هم‌پیمان شده‌اند. اما مجاهدان افغانستان، پس از آن‌که الله سبحانه و تعالی آنان را پیروز گردانید و به آنان قدرت، حکومت و امکانات عطا کرد، امروز از همه شایسته‌تر و توان‌تر برای یاری برادران مظلوم‌شان در سرزمین مبارک فلسطین هستند و هیچ عذری نزد الله برای آنان پذیرفته نیست، و نباید همان بهانه‌هایی را تکرار کنند که حاکمان عرب با آن، دنیا را بر آخرت ترجیح دادند. پس آنان را دعوت کن تا گروه‌ها و رزمندگانی به سوی فلسطین بفرستند و برادران‌شان را با سلاح و مردان یاری دهند و منتظر اجازه سبسی یا عبدالله یا دیگر روییضه‌ها برای عبور از مرزها نمانند؛ بلکه از مرزها عبور کنند، در حالی که یاد الله، داور و عادل، همراهشان است.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ (۳۸) إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [توبه: ۳۸ و ۳۹]

ترجمه: ای مؤمنان! چرا هنگامی که به شما گفته می‌شود: (برای جهاد) در راه الله حرکت کنید، سستی می‌کنید و دل به دنیا می‌دهید؟ آیا به زندگی این جهان به جای زندگی آن جهان خوشنودید؟ (و فانی را بر باقی ترجیح می‌دهید؟ آیا سزد که چنین کنید؟) تمتع و کالای این جهان در برابر تمتع و کالای آن جهان، چیز کمی بیش نیست. اگر برای جهاد بیرون نروید، الله شما را (در دنیا با استیلاء دشمنان و در آخرت با آتش سوزان) عذاب دردناکی می‌دهد و (شما را نابود می‌کند و) قومی را جایگزین تان می‌سازد که جدای از شما نیستند (و پاسخگوی فرمان الله اند و در اسرع وقت دستور او را اجرا می‌نمایند. شما بدانید که با نافرمانی خود تنها به خویشتان زیان می‌رسانید) و هیچ زیانی به الله نمی‌رسانید (چرا که الله بی‌نیاز از همگان و دارای قدرت فراوان است) و الله بر هر چیزی توانا است (و از جمله بدون شما هم می‌تواند اسلام را پیروز گرداند و همچنین شما را از بین ببرد و دسته فرمانبرداری را جانشین شما کند).

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

شماره صدور: 1446 / 102

29 رمضان 1446 ه.ق.

29 مارچ 2025 م.